

dem. Naar der i næste Linie er foreslaaet, at Ordene „Administration og“ indstyttes efter „Bygningernes“, ligger det i den simple Omstændighed, at det dog er naturligt, at Bygningerne selv betale deres Administration. Det har ogsaa været Meningen oprindeligt hos Forslagsstillerne, men det er maasse rigtig, at det bestemt præciseres i Loven. Og naar det endelig er foreslaaet, at Ordene „og Amortisation“ udgaa, ligger det deri, at der jo vil kunne gives dette Ord en større eller mindre Rækkevidde, temmelig vilkaarlig, naar det ikke slaas fast i Lovforslaget, hvor mange Procent Amortisation der skulde være Tale om, og at man paa den anden Side har ment, det vilde være at gaa for meget i Details i et Lovforslag at laa saadanne Enkeltheder fast. Man har ment, at det Nødvendige i den Retning maasse allerede laa i, at selve Bygningernes Vedligeholdelse var sikret gennem den Veie, der tages af Bygningerne, og at Ordet „Amortisation“ derfor ikke var strengt nødvendigt.

Foruden disse Vædringsforslag, der altsaa nærmest ere at betragte som Redaktionsændringer, er der en mere indgribende Vædring, som er foreslaaet af den høitærede Finantsminister. Udvalget har opfattet dette Forslag saaledes, at det først og fremmest her var Finantsministeren om at gjøre at fastslaa, at Laanet ikke skulde være uopsigeligt for evig Tid, sætte en bestemt Grænse, for at Statskassen igjen skulde kunne tage de Kapitaler i Brug, der foreløbig overlodes til Kommunen. Udvalget har ikke opfattet det, som om Hovedvægten bliver lagt paa, om det var et lidt større eller mindre Mæemaal, der slaas fast, og da det nu har været Udvalgets Flertal magtpaaliggende at staffe Kommunen saa gunstige Vilkaar som muligt for dette Foretagende, have vi tilladt os at foreslaa, at der lægges 5 Aar til Fristen, saaledes at det bliver til 11te December 1897 i Stedet for 1892, at hele Laanet kan opsiges. Det er altsaa Betydningen af disse i og for sig temmelig indlysende Vædringsforslag, og Udvalgets Stilling til dem, og jeg tillader mig at anbefale dem i den Form, hvori jeg her har motiveret dem.

Finantsministeren (Strup): Naar jeg har stillet et Vædringsforslag under Nr. 1, er det kun for at give den Indsigelse, jeg fremkom med ved Sagens 1ste Behandling mod det finantsielle Vilkaar i Loven, et bestemt Udtryk. Det vil maasse erindres, at jeg den Gang protesterede imod, at et Laan overhovedet kunde gives uden Ret til at opsiges, ligesom jeg ogsaa gjorde opmærksom paa den store finantsielle Be-

tydning, et saadant Laans Uopsigelighed havde. Det er altsaa for at give denne Indsigelse fra min Side et bestemt Udtryk, at jeg har stillet dette Vædringsforslag; og naar det ærede Udvalgs Flertal dertil har knyttet et Underændringsforslag, som den ærede Ordfører anbefalede dermed, at man vilde give Kommunen billige Vilkaar, maad det dog ikke overses, at i samme Forhold, som Vilkaarene blive billigere for Kommunen, blive de mindre billige for Statskassen; og det forekommer mig, at naar Staten ekstraordinært vil anvende betydelige Midler paa at faae sat i Gang et nyt og, som man anerkjender, nytigt Foretagende — under ekstraordinære Forhold, — saa er der særdeles Meget, der taler for, at den Kapital ikke bliver bunden saa længe, at det ikke blot medfører uforholdent store Offre for Statskassen, men at ogsaa Statens Evne og Villighed til at hjælpe andre Foretagender frem derved bliver belastet. Dersom man vil tænke sig, at en saadan flæktelig Sum som 4 Mill. overhovedet skulde finde Anvendelse, som de ærede Forslagsstillere have angivet i deres Lovforslag, forekommer det mig at være klart nok, at jo længere Tid Kapitalen bindes til et enkelt Foretagende, desto længere kan man overhovedet stride frem ad denne Veie, naar man vil fortsætte det med Statshjælp. Jeg skal, skjønt det maasse kan anses for at være overflødig efter min tidligere Udtalelse, udtrykkelig forvare mig imod den Misforstaaelse, at, naar jeg kun har stillet eet Vædringsforslag, det saa kun er, fordi jeg erkjender, at Lovforslaget ikke paa noget andet Punkt behøver Vædringer. Nei, det er simpelt hen, fordi jeg, som under 1ste Behandling angivet, ikke veed, hvilke Vædringer Lovforslaget egentlig tiltrænger for at blive praktisk brugeligt. Det er Grunden.

Strøm: Jeg vil tillade mig en Bemærkning om et enkelt af Vædringsforslagene, idet jeg dog forøvrigt med den høitærede Conseilpræsident skal tillade mig at forvare mig imod, at jeg dermed skulde mene, at Lovforslaget iøvrigt ikke skulde trænge til Forandringer, men det skal jeg ikke her nærmere indlade mig paa.

Formanden (Berg): Lør jeg anmode den ærede Taler om at tale noget høiere, for at Bureauet og Formanden kan høre det.

Strøm: Det er Vædringsforslaget Nr. 8 til § 3, som gaar ud paa, at Ordene: „og Amortisation“ skulle udgaa. Om jeg forstod den ærede Ordførers Motivering rigtig, var